

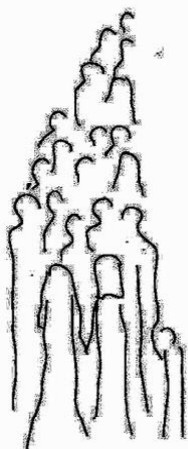
СИМВОЛ НА ВЯРАТА

БЮЛЕТИН НА ЦЕНТЪРА ЗА РЕЛИГИОЗНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ И КОНСУЛТАЦИИ
"СВВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ" ПРИ СТОЛИЧЕН ХРАМ "СВВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ"
Брой 16, 26 януари 2010 година

**СКЪПИ В ГОСПОДА БРАТЯ И СЕСТРИ,
ЧЕСТИТА И БЛАГОСЛОВЕНА НОВА 2010 ГОДИНА!**

Нека молитвено си благопожелаем да я прекараме в мирен дух, здраве и благословени трудове за слава Божия, за укрепване на Църквата и за наше взаимно спасение.

През изминалата 2009-та година Центърът за религиозни изследвания и консултации „Св. св. Кирил и Методий“ при едноименния храм, в който се дават консултации на граждани, пострадали от отрицателни сектантски влияния, бе подложен на натиск от протестантската общност „Апостолска реформирана църква“ (АРЦ). Натискът целеше ЦРИК да престане да информира чрез медиите за опасности, които се крият в различни учения и практики на религиозни групи в родината ни и по света. Натискът се осъществи чрез подаване на 2 жалби от страна на АРЦ, съответно в Комисията за защита от дискриминация (КЗД) и във Върховния административен съд (ВАС).

Въпреки настойчивите опити на жалбоподателите за „притискане“ на ЦРИК „Св. св. Кирил и Методий“ в лицето на неговия директор д-р Десислава Панайотова, с Решение № 122 от 10. 07. 2009 г. на своя Трети специализиран заседателен състав КЗД отхвърли жалбата на „Апостолска реформирана църква“.

Припомняме, че в жалбата си до КЗД основните жалбоподатели - пасторите Георги Бакалов (АРЦ) и Калоян Курдоманов (поделение Християнски център „Прелом“) неоснователно атакуваха д-р Панайотова заради изразените от нея принципи позициии, свързани със сигнали за констатирани отклонения в някои протестантски и нехристиянски религиозни общности. Те бяха

отразени в интервюто ѝ за в-к „Телеграф“ от 01. 08. 2008 г. В подадената жалба пасторите

настояваха д-р Панайотова да бъде задължена да се въздържа „от бъдещи прояви на дискриминация на основание религия“. Това всъщност бе опит за ограничаване на ненакърнимото ѝ право публично да изразява православно мнение и социално-ангажирана позиция.

Св. Синод на БПЦ незабавно реагира и

изготви Становище относно спазването свободата на словото и религиозните убеждения в Р България. Негово Високопреосвещенство Пловдивският митрополит Николай също изпрати становище до КЗД. И в двата документа категорично се подчертава, че да се забрани на

една православна християнка да използва характерния за Православието богословски език, би означавало да се окаже натиск върху православната ѝ съвест, върху професионалния ѝ дълг и върху религиозните ѝ права като цяло.

След събирането на необходимата документация за разглеждане на случая КЗД насрочи две заседания: на 9 март и на 9 април 2009 г. Бяха изслушани свидетели, както на жалбоподателите, така и на ответната страна в лицето на г-жа Зорница Димитрова, г-н Божидар Христов и г-н Иван Иванов, и тримата – пострадали от дейността на бившата секта „Слово на живот” и нейния правопреемник АРЦ (и в частност: Християнски център „Прелом”-София и църква „Царство на Христос”-Габрово). Потърпевшите описаха психологическия натиск, на който са били подлагани в тези общности, както и вредите, които са им били нанесени в личностен, семеен, професионален и социален план.

На второто и заключително заседание жалбоподателите си позволиха да отправят още едно допълнително искане към КЗД – да се отмени Законът за вероизповеданията и да се премахне текстът от чл. 13 на Конституцията на Р България, където се казва, че „традиционна религия в Република България е източноправославното вероизповедание”. Повечето присъстващи в залата и особено Пловдивският митрополит Николай, както и свещ. Стилиан Табаков – духовник в храм „Св. св. Кирил и Методий” - София, наблюдаващи заседанието, бяха искрено възмутени от това открито противопоставяне срещу Православието, за което в чл. 10, ал. 1 от ЗВ е отбелязано, че „има историческа роля за българската държава и актуално значение за държавния ѝ живот”.

След внимателно изследване на всички гледни точки и доказателства по въпросното производство, Трети състав на КЗД РЕШИ:

„УСТАНОВЯВА, че г-жа Десислава Панайотова...не е извършила нарушение на Закона за защита от дискриминация. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалби с вх. № 30-20-212 от 20. 11. 2008 г. и допълнение към нея с вх. № 30-20-218 от 26. 11. 2008 г. от Апостолска реформирана църква.”

Православните християни в България изразиха своето задоволство от обективното решение на

КЗД, тъй като то показва, че Комисията е направила точен анализ, с което гарантира правото им да изразяват и отстояват необезпокоявано своите религиозни убеждения.

Но „Апостолска реформирана църква” обжалва това решение на КЗД пред ВАС и в момента тече дело, свързано със същите претенции на АРЦ спрямо българската държава, медиите в България и ЦРИК „Св. св. Кирил и Методий”. На 12 януари 2010 г. се проведе откритото заседание по новата

жалба на АРЦ и в срок от един месец се очаква съдийският състав от VII-мо отделение на ВАС да излезе с решението си.

То ще покаже дали конституционните права на православните християни в България все още имат някаква стойност, дали са защитени от българската държава или с готовност могат да бъдат принесени в

жертва на криворазбрания стремеж за осигуряване на толерантна среда, която да обслужва единствено интересите на определени малцинства в българското общество.

Решението на ВАС ще покаже също така дали държавата е склонна да си присвои правото да се намесва в богословски дебати и в работата на българските медиите.

То най-вече ще покаже дали в България е допустимо българите, пък били те и с различна вяра, да застават срещу българската история и духовна култура, срещу Църквата, която дари на своя народ буквите, Христовото Евангелие, християнското самосъзнание и нравственост, пътя към спасението и Божието Царство. И не е ли редно, въпреки етническите, мирогледни и религиозни различия, и наред с плурализма в съвременното ни общество, всички да отдадем на Българската Православна Църква уважение, благодарност и поклон?

Да се радваме в Господа, защото Той ни е завещал: „Блажени сте вие, когато ви похулят и изгонят, и кажат против вас лъжовно каква и да е лоша дума заради Мене” (Мат. 5:11). А за тези, които не са в пълнотата на църковната истина, нека се помолим на Бога така: “Отстъпилите от православната вяра и ослепените от погибелни ереси, със светлината на Твоето познание просвети и в Светата Твоя Апостолска, Съборна Църква прими”. Амин.

ЦРИК „Св. св. Кирил и Методий”

СЛОВО ПРОТИВ СЕКТИТЕ. ИСТИНСКАТА СВЯТОСТ И ВЕЧНОТО СПАСЕНИЕ НЕ СА В СЕКТИТЕ

В последно време много младежи и девойки се увличат от различни секти, чужди, както на православната вяра, така и на българския дух и традиции. Тези млади българи стремглаво се насочват към изучаването на тези секти и всичко приемат безрезервно. Стремейки се към новото в областта на вярата, те тръгват по друг непознат и опасен и стигат духом до далечна страна (Лука 15:13), която крие много потайни места и неизвестности. Но най-тревожното е това, че тези хора се утешават с погрешната мисъл, че са намерили истинската святост и вечното спасение.

Как да им обясним, че са направили неправилен избор в тази насока? Те не са намерили спасяващата благодат, а са пренебрегнали учението на едната свята, съборна и апостолска Църква. (9 член от Символа на вярата).

Колко опасни заблуждения, колко нелепи суеверия и предразсъдъци, колко лъжливи и гибелни системи са се въздигнали върху основата на християнството! Всеки препоръчва своите мисли за правилни; всеки възхвалява своята църква, своето общество, своята секта, своята вяра и своите обряди. А съвсем малко младежи се замислят - кое е истинското християнство? Къде е Христовата истина? Коя е спасяващата Църква?

Църквата е една, единствена и неделима. Тя има непроменима основа и не прибавя нови неща, нови учения, несъгласни с Христовата истина. През всички векове Православната Църква пази първоначалната Христова вяра, защото само тази вяра е апостолска, тази вяра е отеческа, тази вяра е православна, тази вяра вселената утвърди” (Из молебена на Православна неделя).

“Църквата Христова не е разделена и не може да се дели на части. Разделени църкви Христови няма и не може да съществуват. Да допускаме

възможност Църквата да се раздели, значи да допускаме възможност вратата адови да ѝ надделеят (Мат. 16:18), или Христос да се раздели. Нито едното, нито другото е възможно: разделилият се организъм престава да съществува.

Има само ОТПАДАНЕ от Църквата. И безспорно, отпадналите, отделилите се от Църквата не са вече живи камъни в стройно сглобения духовен дом - Църквата, нито са живи членове на тялото Христово - Църквата; те са било религиозна община или християнска религиозна община, но не Христова религиозна община, Църква” (Проф. Димитър Дюлгеров - “За Единството на Църквата”, Годишник на Духовната Академия, 1957 г.)

Още в първите векове, дори и досега в Христовата Църква са се вмъквали пагубни ереси, секти, водачите на които всячески са се старали да смутят

новопокръстените, да помрачат неутвърдените, да разколебаят православните християни.

Затова младежите и всички, които са се отклонили, трябва да помнят и изпълняват следното правило в живота: да вярват, да се съгласяват и да приемат само тези мисли и да вършат само тези дела, които не противоречат с нищо на Евангелското учение, на православната вяра и църковното предание. И ако някой им внушава нещо противно, явно или тайно, което не е съгласно с горното правило, да не вярват на такъв, да не тръгват по неговия път, макар той и да твърди, че тоя път е гладък и прав, и да не приемат неговия дар, макар този дар и да блести със съблязън, да е привлекателен, да е приятен и многожелан за очите (Бит. 3:6). Те не трябва да се увличат от разни и чужди учения (Евр. 13:9), ако в тях преобладава духът на този свят, ако противоречат на закона Божий, ако помрачават ума, ограничават духовната свобода, стесняват волята, нарушават

спокойствието, смущават дейността, спъват нравственото извисяване, с една дума осуetyават спасението на човека.

Къде е вашето щастие и блаженство? В новите идеи и теории ли? В голямото богатство и слава ли? В гибелните пороци и страсти ли? Сред зрелища и раздори ли? Не! Духовна наслада и блаженство ще намерите в истинското единение с Бога. Вкусете от сладката православна вяра и тя ще насити вашия духовен търсеж. Чисти са нейните извори. Спасяваща е нейната благодат.

Обичайте Православната Църква, защото тя ни е запазила! Радейте за православната вяра, защото тя ни е просветила! Не угасяйте пламъка на българския дух, разгарян от дедите ни и съхранен през вековете от Родната ни Православна Църква.

Слово на Негово Високопреосвещенство Сливенски митрополит Иоаникий, публикувано с негово благословение. Из сборника: Сливенски митрополит Иоаникий. Послания, слова и речи. Б. м., 1995, сс. 209-211.

СВ. АТАНАСИЙ ВЕЛИКИ, АРХИЕПИСКОП АЛЕКСАНДРИЙСКИЙ

Окръжно послание против Арианите (до епископите на Египет и Сирия)

4) ... Според нечестие то на своите измислици, никоя от тези ереси няма нищо общо с Писанията, и защитниците на ересите знаят, че Писанията в много, или по-добре казано във всичко са противоположни на всяка една от тях. Но с цел съблазняване на простодушните, за които се споменава в Притчите следното: "Глупавият вярва на всяка дума" (Притч. 14:15), ересите се преструват, подобно на своя баща - дявола, че изучават и събират изречения от Писанията, за да докажат чрез тези изречения правилността на своето мъдруване, а накрая да убедят бедните хора да мъдруват в противоречие с Писанията. И разбира се, във всяка ерес прикриващият се по този начин дявол представял изречения, изпълнени със съблазн. Защото Господ е казал за тях, че "ще се появят лъжехристи и лъжепророци и ще покажат големи личби и чудеса, за да прелъстят, ако е възможно, и избраните" (Мат. 24:24). Така е идвал дяволът, говорейки, прикрит зад всяка една от ересите: "аз съм Христос", „в мен е истината“; и

този клеветник заставял всички ереси да лъжат - поотделно, и накуп. И е странно това, че всички те, пребирайки се помежду си за това, че всяка от другите е измислила нещо по-лошо, същевременно са неразривно свързани в едно, а именно - в лъжата; защото един и същ е техният баща, който във всички тях всява лъжа.

Затова верният ученик на Евангелието, който има благодатта да разсъждава за духовното и който върху камък е създал дома на своята вяра, стои твърдо и без опасност от еретическите съблазни. А който е прост, както казах по-горе, и не е твърдо наставен във вярата, този, имайки предвид определени думи, в чийто смисъл не вниква, бързо се увлича от техните козни. Поради това е прекрасно и необходимо нещо това да пожелаеш да приемеш върху себе си дара за различаване на духовете, така че всеки, според Йоановата заповед, да знае кои трябва да отхвърли и кои да приеме като приятели и единовърни.

За консултации заповядайте всеки вторник, сряда и четвъртък
(14.00 – 16.30 ч.) в ЦРИК „Св. св. Кирил и Методий“ на адрес:
Храм „Св. св. Кирил и Методий“
ЦРИК „Св. св. Кирил и Методий“
ул. "Г. Вашингтон" № 47, ет. 3
София - 1202

Тел: 02 / 983 14 85
Моб. 0878 44 54 57
E-mail: crsc_st_cyril_st_methodious@abv.bg
Web: www.symbvol.org